

Palmsöndagen 2007

*Predikan i Vår Frälsares kyrka i Malmö Palmsöndagen 2007
(Predikan är nedskrivnen efter bandinspelning)*

I den första läsningen i dag fick vi höra att Gud vill tala till oss. Med öronen får vi lyssna och på lärjungesätt ta emot det som Gud säger oss. Gud vill hela tiden tala till oss. Han vill berätta om sin kärlek och sin omtänksamhet, men också om de faror som hotar oss på vägen. Därför är det så viktigt att vi hela tiden är medvetna om, att vi har öron för att lyssna på hans ord. Annars tar vi inte emot det budskap, som Gud ger oss. När vi har kommit till kyrkan i dag är det för att Gud har något att säga var och en av oss. Hans budskap, hans ord, är riktade till hela Kyrkan, men också till var och en av oss. Därför hänger en stor del av vårt liv och vår eviga salighet på att vi verkligen vill lyssna och ta emot det som Gud vill säga oss.

Under denna heliga vecka, den stilla veckan och påsken, som är trons höjdpunkt, är det för oss alla en uppgift att använda våra öron för att lyssna på Guds tilltal. Samtidigt vet vi att vi nutidsmänniskor har svårt att bli stilla och tysta. Det finns hela tiden så många ord, ljud och budskap som öses över oss. Därför kostar det på att lyssna på Guds tilltal. En del av fastetidens botgöring är att avstå från att lyssna och höra på så mycket annat. Annars kan inte budskapet tränga in i hjärtat och det blir något som bara flimrar förbi.

Vad är det då Gud vill tala till oss om på Palmsöndagen och under stilla veckan? Han vill visa oss att Jesus Kristus har kommit till oss för att lida och dö med oss för att sedan uppstå till det eviga livet. Var och en av oss är så viktig för honom att han vill ge oss del av sin fulla nåd och frälsning. Jesus vill komma in i vårt liv. Han vill tala till oss ögonblick för ögonblick. När vi börjar lyssna på Guds ord, upptäcker vi, att han aldrig är tyst, att han alltid har något att säga oss, att han kan tala till oss genom de människor vi möter, genom de händelser vi är med om.

Och vi kan alltid välja att öppna våra öron och hjärtan för honom. Det finns ingenting som är helt likgiltigt i vårt liv. Även när vi utsätts för motstånd, förföljelse och lidande finns det i detta ett budskap till oss, att Jesus Kristus är med oss i våra svårigheter, i vår nöd, och han vill ta på sig vårt lidande för att hjälpa oss. Därför är vi också kallade att delta i hans lidande för världens frälsning. Så småningom kan vi upptäcka att det som vi hör, ser och är med om, uttrycker något av Guds omsorg och kärlek till oss. Han vill hjälpa oss att ta ställning, att välja.

Att vara kristen är alltid att välja, att välja att vara för Jesus Kristus, men också att välja bort allt det som strider mot hans sanning och kärlek. I detta val står vi alltid i alla ögonblick av vårt liv. Antingen väljer vi att vara för Jesus Kristus eller att vara emot honom. Vi kan tycka, att vi för det mesta är med om likgiltiga saker. Men vi kan ändå upptäcka, att om vi tillhör Jesus Kristus och vill lyssna på honom, gäller det alltid att välja den väg han visar oss, den kärlek han vill ge oss, den sanning han uppenbarar för oss. Vi behöver bara tänka på evangeliet i dag. Alla de människor vi möter där tar ställning för Jesus eller emot honom. Även för lärjungarna kan det vara svårt att välja Jesu sanning och Jesu väg. Till och med Petrus förnekade sin Herre. Vi måste komma ihåg, att även den som sviker, även den som förnekar, kan börja om och få förlåtelse. Jesus Kristus är den ständigt förlåtande och helande Herren. Men samtidigt måste vi vara medvetna om att vi behöver förlåtelse, att vi behöver Herrens nåd för att börja om.

Stilla veckan är den vecka då flest katoliker över hela världen går till bikt. Många som kanske annars är likgiltiga för Guds nåd blir tagna av Jesu lidande och inser att de är medskyldiga till hans död genom sin synd. När vi syndar, spikar vi fast Jesus på korset. Då förnekar vi honom. Då är vi medskyldiga. Men ändå och trots detta erbjuder oss Jesus sin förlåtelse, sitt nya liv. Därför är det så viktigt att komma ihåg, att vi inte får ett nytt liv utan omvändelse.

Vi kristna skall göra Jesus och hans budskap tydligt för världen. Därför behöver vi renar vårt hjärta från allt det som är själviskt, syndigt och bristfälligt, så att vårt hjärta kan avspegla Jesu hjärta, så att våra ord kan uttrycka Jesu ord och så att våra ögon kan avspegla Jesu nåd och kärlek. Vissa människor kan genom sin blick ge Jesu kärlek vidare. Vi möter ibland kristna som bara genom att se på oss med ömhet och kärlek kan ge oss en aning om hur stor Jesu kärlek är. Genom det vi är, gör och säger, genom våra gester och ögon återspeglar vi Jesu oändliga kärlek till världen.

För att kunna göra det behöver vi biktan. Börja denna vecka ett nytt liv, så att ni alla katoliker här i Malmö kan stråla ut Jesu kärlek. Var inte rädda om man skriker och slår mot er. Det var så man behandlade Jesus. Därför får det inte förvåna oss om folk blir arga och uttalar svordomar och glåpor, när de ser att vi tror på Jesus Kristus.

I början av denna vecka var jag i världens största stad, Mexiko City, på en vallfärd till Vår Fru av

Guadalupe. Där deltog vi i den stora högtidsfesten i katedralen. Eftersom jag gick klädd i min karmelitdräkt väckte det vissa känslor. Många människor visade sig vänliga och kom fram och bad om en välsignelse och till och med kysste min hand. Men det fanns också sådana som skrek ut sitt hat och sitt motstånd. Det får aldrig förvåna oss, att då vi bekänner oss till Jesus, väcker det blandade känslor. Men när vi inte visar andra något om vem vi tror på, möter vi likgiltighet och ointresse.

I Sverige av idag märker vi mer av hat och motstånd mot religion än tidigare. Den ljumhet och det ointresse som förr fanns har nu bytts mot att man antingen är för eller emot Jesus. Därför är det så viktigt för oss katolska kristna i Sverige av i dag att vi mer och mer i vårt vardagsliv, i vårt arbetsliv och i vårt familjeliv tar ställning för Jesus

Kristus, vågar stå för den tro och de värderingar som Kristus och hans Kyrka ger oss och att vi vågar älska även dem som är emot oss, som mobbar eller förföljer oss eller visar oss sitt ointresse eller sitt hat. Vi kanske tänker, att vi inte kan göra så mycket, att vi är en liten handfull människor i en stad med en kvarts miljon invånare. Men då måste vi komma ihåg, att varje enskild människa som tillhör Kristus har en oändlig sprängkraft. Så var det i Kyrkans begynnelse, och så är det också i dag.

Låt oss därför börja varje dag med att öppna våra öron och på lärjungesätt lyssna på Jesu ord och tilltal. Då blir livet mycket mer spännande för oss. Då kan vi höra hur Jesus har något att säga oss varje dag. Han ger oss uppdrag. Då kan vi upptäcka att det också finns förberedda gärningar. Det finns människor som behöver hjälp. De kanske bara väntar på att vi skall säga någonting om Jesus och hans Kyrka för att kunna öppna sig. Det gäller både stora och små. Det gäller barnen på dagis och det gäller människor i livets slutskede. Det finns ingen uppgift i livet, där vi inte kan förmedla Jesu kärlek till varandra. Vi måste alltid komma ihåg, vad man sade om oss kristna i Kyrkans begynnelse. ”Se, så mycket de älskar varandra.” Säger man det om oss i dag?

Om vi vågar visa varandra omtänksamhet och kärlek i dag, då blir våra församlingar attraktionspunkter, där människor kan ana att Jesus lever och verkar också här och nu. Det är vår heliga tro att den uppståndne Herren lever och verkar här och nu, och att han som har lidit och dött för vår skull nu sitter på Guds högra sida och samtidigt är verksam varje ögonblick i sin Kyrka och bland oss. Så öppna era öron och ögon och ert hjärta. Då blir livet något helt nytt och annorlunda. Då blir Jesus verkligen levande här bland oss. I Faderns och Sonens och den Helige Andes namn. Amen.

+Anders Arborelius ocd